

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg vil gerne paa det bestemteste fralægge mig, at jeg skulde have tilladt mig at taleskolemestere i dette høje Ting. Saadanne Beskyldninger ligger naturligvis nær, naar man ved, at Folketingsmanden tilfældigvis ogsaa er Skolelærer. Nej, men jeg blev angrebet paa en meget lidt fin Maade af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og benyttet som en Art Skive for Vittigheder i det høje Tings Paahør, og det skal jeg vide at have mig frabedt. Jeg forbeholder mig, naar noget saadant sker, at svare saaledes, som jeg finder Anledning til. Jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg anlagde udelukkende saglige Betragtninger som Svar paa det ikke helt lidet personlige Angreb, det ærede Medlem rettede mod mig.

Hvad Lærerne angaar, skal jeg til det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) bemærke, at det ærede Medlems Betragtninger jo slet ikke holder Stik. Det ærede Medlem mener, at man ikke kan sammenligne Lærerne og Fiskerne og Funktionærerne, fordi Lærerne har Timeplan og Undervisningsplan at rette sig efter. Jeg vil dog sige, at hvis Læreren kun er noget værd og kun arbejder med Energi, naar han har sin Timeplan og Undervisningsplan, saa hører han ikke til dem, som jeg fæster særlig stor Lid til. Jeg tror, at Læreren kan arbejde lige saa godt i Statens og Kommunens Tjeneste, som naar han er Privatmand; jeg har i den Retning den største Tillid til de Lærere, der arbejder i det offentlige Tjeneste, og jeg tror ligesom det ærede Medlem (H. P. Hansen), der nylig talte, at ogsaa Fiskerne vil gøre deres Arbejde godt, selv om de arbejder under større økonomiske Organisationer.

Om selve Fiskespørgsmaalet skal jeg udtale, at jeg naturligvis ikke har paa-staaet, at man skal sætte for megen Aalefaring ud. Naar det ærede Medlem læser min Tale igen, vil han se, at jeg altid har sagt, at man skal sætte ud, hvad de sagkyndige erklærer, at man skal sætte ud, og i en saadan Mængde, at vore Vande fyldes med saa mange Fisk, som der netop kan være efter den forhaandenværende Næringsmængde. Paa de Steder, hvor der er for mange, skal vi ingen sætte ud, men vi skal sætte ud der, hvor der er for faa.

Endelig har jeg om Mindstemaalet udtrykt mig saaledes, at man ikke kan misforstaa mit Standpunkt. Jeg har udtrykkeligt sagt, at der her er Vanskeligheder, blandt andet som Følge af fremmede Landes Lovgivning og Syn paa Sagen. Hvis vi paa dette Omraade ikke kan komme udenom Bestemmelser i de fremmede Landes Lovgivning, kan vi ikke i Østersøen eller Nordsøen hæve Maalgrænserne. Men det ærede Medlem gav ikke Bevis for, at man ikke kan sætte fornuftige Maalbestemmelser for Fiskeri paa Steder, hvor de fremmede Lande ikke har noget at skulle have sagt, altsaa hvor Fiskene gaar paa vort eget Søterritorium uden at gaa hen, hvor de fremmede Landes Bestemmelser kan øve deres Virkning.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Munk-Poulsen: Paa de aabne Vande bliver der da kun lidt tilbage til os; $\frac{3}{4}$ dansk Mil er vort Søterritorium, men i Vesterhavet fiskes der af danske Kuttere 20 Mil ud, og jeg tør paastaa, at det er en meget stor Sjældenhed, at Kutterne fisker paa vort Søterritorium. De fisker ude i det internationale Farvand, og der siger det ærede Medlem jo, at vi ingenting kan gøre.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Naar vi ser paa det Udbytte, vort Fiskeri giver de forskellige Steder, finder vi, at Fiskeriet paa Søterritoriet og i de lavere Vande ingenlunde er ubetydeligt, men tværtimod særdeles betydeligt, sammenlignet med Vesterhavsfiskeriet. Vesterhavsfiskeriet gav i 1914 et Udbytte af 3,8 Mill. Kr., indenfor Skagen fiskedes der for 11,3 Mill. Kr., i Ringkøbing Fjord og Nissum Fjord for 0,4 Mill. Kr. og i Limfjorden for 2 Mill. Kr.; det vil altsaa sige, at den ganske lille bitte Limfjord gav et Udbytte, der var halvt saa stort som Vesterhavets. Og ser vi paa, hvorledes det forholder sig for de Fisks Vedkommende, i hvis Livsvilkaar vi Mennesker kan gribe ind, viser det sig atter, at der er god Grund til at tro, at jeg har Ret i min hele Betragtningssmaade.